

“मीठे बच्चे— जुन माता-पिताबाट तिमीलाई बेहदको वर्सा मिल्छ, उहाँ माता-पिताको हात कहिल्यै छोड्नु हुँदैन, पढाइ छोड्यौ भने अनाथ बन्छौ।”

प्रश्न:— भाग्यवान बच्चाहरूको पुरुषार्थ के रहन्छ, उनको निशानी सुनाऊ?

उत्तर:— जो बच्चा भाग्यवान छ, ऊ देही-अभिमानि रहने पुरुषार्थ गर्छ। जो सुन्छ, त्यो अरूलाई दान दिन्छ। ऊ शङ्खध्वनि गरे विना रहन सक्दैन। धारणा पनि तब हुन सक्छ, जब दान गरिन्छ। भाग्यवान बच्चा दिन-रात सेवामा फस्टक्लास मेहनत गर्छ। कहिल्यै पनि धर्मराज सँग डोन्ट केयर (बेवास्ता) गर्दैन। केवल मीठो-मीठो खायो, राम्रो-राम्रो पहिरियो, सेवा गरेन, श्रीमतमा चलेन भने मायाले एकदम नराम्रो गति गरिदिन्छ।

गीत:— भोलेनाथ से निराला

ओम् शान्ति। बिग्रेकोलाई सुधार्नेवाला एकै हुनुहुन्छ— यो कुरा दुनियाँले जान्दैन। तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ, जो यहाँ बसेका छौ। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जान्दछौ। बिगार्नेवाला हो माया। आसुरी मतमा चल्नेहरू नै बिग्रिन्छन्। अब तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— भोलानाथ शिवलाई नै भनिन्छ। शंकरलाई भोलानाथ भनिदैन। भोलानाथ उनैलाई भनिन्छ जसले बिग्रेकोलाई सुधार्नु हुन्छ, बहुत भोला हुनुहुन्छ, गरिबहरूलाई अखुट खजाना दिनेवाला हुनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान दिनुहुन्छ, जसको चित्र बनेका छन्। अरू कसैले यसरी यो उल्टो वृक्ष हो भनेर सम्झाउँदैन। भगवानुवाच छ— यस कल्प वृक्ष र ड्रामाको ज्ञान अरू कुनै पनि वेद शास्त्रमा छैन। भगवानले नै दिनु भएको हो। त्यसको नै शास्त्र छ, जसलाई भनिएको छ सर्वशास्त्र शिरोमणि भगवद्गीता।

परमपिता परमात्मा कति मीठो बाबा हुनुहुन्छ, तर उहाँको याद मायाले भुलाइदिन्छ। तिमी शिवबाबालाई याद गर्ने कोशिश गर्छौ, तर माया बडो जबरदस्त छ, उसले तिमीलाई याद गर्न दिँदैन। अब बाबा तिमीलाई यस दुःखको दुनियाँबाट दूर लैजानुहुन्छ, जहाँ २१ जन्म तिमीलाई रुने आवश्यकता नै रहँदैन। तिमीले ६३ जन्म त रोयौ। ८४ जन्म भनिदैन। यो पनि तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ। भोलानाथ बसेर सम्झाउनुहुन्छ। जहिलेदेखि रावणले बिगार्न सुरु गर्छ, तबदेखि तिमी रून थाल्छौ। मनुष्यहरूलाई बुझाउनको लागि यो ठूलो कल्प-वृक्ष र सृष्टि चक्र बनाइन्छ किनकि ठूलो चित्रमा राम्रो सँग बुझाउन सकिन्छ। हुन त कुनै बच्चाहरूले आफ्नो कर्म अनुसार यति पनि धारण गर्न सक्दैनन्। सबै त राजा-रानी बन्दैनन्। राम्रो कर्म गरेको भए त्यसको फल पछि गएर अवश्य मिल्छ। कर्मको गति छ नि। बाबा भन्नुहुन्छ— म कर्म-अकर्म-विकर्मको गतिलाई जान्दछु, अनि सम्झाउँछु। टिचरले त सबैलाई समान रूपमा नै पढाउँछन्। फेरि कोही राम्रो नम्बरमा पास हुन्छन्, कोही फेल हुन्छन्। भन्छन्— के गरौं, कर्मको यस्तै हिसाब-किताब रहेछ, जसकारण मैले पढिनँ। यहाँ पनि यस्तै हुन्छ। कोही त राम्रो सँग पढ्छन्, कोही भने पढाइ अथवा कलेजलाई नै छोडिदिन्छन्। कलेज छोड्यो अर्थात् बाबा-टिचर-सतगुरुलाई छोड्यो। छोडेपछि नै अनाथ बन्छन्। अनाथ उनलाई भनिन्छ जसको आमा-बुवा हुँदैनन्। त्यसैले माता-पिता, जसबाट स्वर्गको वर्सा मिल्छ उहाँलाई छोड्यौ भने अनाथ बन्छौ। यहाँ पनि कसैले सम्झन्छन्— यहाँबाट छुटेर पुरानो दुनियाँमा जाऊँ। तर त्यहाँ रहेर ज्ञान लिन त सकिदैन। त्यहाँ त नाटक, बाइसकोप (सिनेमा), घुम्ने-फिर्ने, राम्रो कपडा आदि

मिल्छ। जसको तकदिरमा हुँदैने भने फेरि यस्तै ख्याल चल्छ। विनाशकाले विपरीत बुद्धि हुन्छ भने फेरि पुरानो दुनियाँ तर्फ जान्छन्। तिमीलाई थाहा छ— पुरानो दुनियाँ त छिट्टै खतम हुनु छ। साथमा त केही पनि जाँदैने। तिमीलाई यस देह-अभिमानलाई पनि छोड्नु छ। देह-अभिमानको कारण नै अरू सबै विकार आउँछन्। देही-अभिमानी बन्न धेरै मेहनत छ। बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्झ। म पनि अस्थायी रूपमा यस शरीरमा आएको छु। हम सो देवता थियौं, अब फेरि हम सो शूद्र बनिरहेका छौं। श्रीमत अनुसार हामी विश्वलाई स्वर्ग बनाउँछौं। तिमी बच्चाहरू कति भाग्यवान छौ! जब शिवबाबा आउनुहुन्छ तब तिमी माताहरूलाई नै शक्ति सेना बनाउँछु, त्यसैले तिमीहरूको नाम रहन गयो— शिव शक्ति सेना। तिमी शिवबाट शक्ति लिएर आफ्नो स्वराज्य स्थापना गरिरहेका छौ। सर्वोच्च हुनुहुन्छ शिवबाबा। दुनियाँ त एकदम घोर अँध्यारोमा छन्। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार उज्यालोमा छौ। कोही-कोहीको ज्योति जागदै- जागँदैने। त्यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। कसैको ज्योति जागिहाले पनि फेरि मायाले निभाइदिन्छ। चल्दा- चल्दै मायाको तुफान लागेपछि फेरि जस्ताको तस्तै बन्न पुग्छन्। यस दुनियाँमा कोही त बहुत धनवान् छन्, कोही १० रुपैयाँ पनि कमाउँदैने। कसैलाई भोजन पनि मुश्किलले मिल्छ। खानको लागि कति पुकार्छन्। बाबा उनीहरू (विदेशी) द्वारा सहायता गराइरहनु भएको छ। यो कुरा मनुष्यहरूले जान्दैनन्। यो पनि ड्रामामा रहस्य छ। तिमी जब धेरै दुःखी हुन्छौ तब बाबा आउनु हुन्छ। यदि उहाँको प्रेरणा नमिलेको भए तिमीलाई मदत गर्दैनथे। अहिले तिमी सम्पूर्ण राजधानी स्थापना भइसकेको छैन।

यी चित्रहरू हुन् कसैलाई बुझाउनको लागि। यिनको बहुत महत्त्व छ। जसरी म्याप (नक्शा) हुन्छन्, म्याप विना कसरी थाहा लागोस्, फलानो शहर कहाँ छ। यो म्याप त्यहाँ हुँदैने। यहाँ त सृष्टि कति ठूलो छ। वास्तवमा भारतको जनसंख्या सबैभन्दा बढी हुनु पर्ने हो। त्यस्तो भएमा रहनको लागि कति जग्गा चाहिला। स्वर्गमा त धेरै कम हुन्छन्। तिमी बुद्धिमा यी सबै कुरा छन्। विनाश हुन्छ, अनि हामी बाँकी थोरै रहन्छौं। वृक्षको फेद हुन्छ हैन। फेरि पछि वृक्ष बढ्दै जान्छ। फेरि नम्बरवार अन्य वृक्षहरू पनि आउँदै जान्छन्। तिमीहरूमा पनि धेरै कम छन्, जसले यी कुराहरूलाई बुझेर नशामा रहन्छन्। हामी बाबाद्वारा नलेजफुल बन्छौं। बाबा त बहुत सहज बताउनु हुन्छ। भन्नुहुन्छ— केवल यस सृष्टि चक्रलाई ध्यानमा राख। सृष्टि चक्र अनि शंख। जो ज्ञानको शंख बजाउनेवाला छैन, उसलाई गीता सुनाउने ब्राह्मण कसरी भन्न मिल्छ? गीता सुनाउनेहरू पनि नम्बरवार हुन्छन्। जो राम्रा पक्का विद्वान् छन्, उनलाई नशा रहन्छ। कति हजारौं मनुष्य बसेर सुन्छन्। तिमी त छ नै नयाँ कुराहरू। भन्दछन्— यिनीहरूको ज्ञान न हिन्दुको हो, न मुसलमानको हो, थाहा छैन कहाँबाट ल्याएका हुन्। फेरि पनि कतिपयले त सम्झन्छन् नि— भोलानाथ बाबा, भक्तहरूको रक्षक भगवान्, पतित-पावन आउनु भएको छ। उहाँलाई आउन अवश्य पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो यादगारको पनि मन्दिर छ। म आएको नै हुँ पतितहरूलाई पावन बनाउन। यो तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— बाबा आएर हामीलाई ५ हजार वर्ष पहिले समान सम्झाइरहनु भएको छ। तिमी भन्दछौ— बाबा, हामी पनि ५ हजार वर्ष पहिले आएका थियौं, हजुर सँग वर्सा लिएका थियौं। यति धेरै बच्चाहरूले भनिरहेका छन्, यसमा अन्धश्रद्धाको कुनै कुरा नै छैन। सबैले भन्छन्— बाबा, हामी हजुरका नाति-नातिना, ब्रह्माका सन्तान हौं। कसै सँग पनि सोध्यौ भने भन्दछन्— हो, शिवबाबाका सन्तान त सबै भाइ-भाइ हुन्। फेरि साकारमा ब्रह्माका सन्तान भएका हुनाले बहिनी-भाइ ब्रह्माकुमार-कुमारी भए। त्यसैले यो बुद्धिमा रहनु पर्छ। हामी

ब्रह्माका सन्तान ब्रह्माकुमार-कुमारी ठहरियौं। यसमा विकारको कुनै कुरा रहँदैन। एउटै कुल भयो। प्रजापिता ब्रह्मा रचयिता हुन्। अवश्य यो प्रजा हो नि। शिवबाबा आएर ब्रह्माद्वारा बच्चा बनाउनु हुन्छ, त्यसैले अवश्य सत्ययुगको पहिले आउनु भएको हुनु पर्छ। जो ब्राह्मण फेरि देवता बन्छन्, उनीहरू अवश्य पवित्र रहन्छन्। जो-जो पवित्र बन्छन् उनीहरू आफ्नो राज्य-भाग्य लिन्छन्। शिवबाबा ब्रह्माद्वारा यो रचना रचिरहनु भएको छ। तिमीलाई थाहा छ— हामी ५ हजार वर्ष पहिले पनि संगममा थियौं, अहिले पनि छौं, फेरि हामी देवता बन्नेछौं। सत्ययुगमा वा कलियुगमा कोही ब्रह्माकुमार-कुमारी हुँदैनन्, संगममा नै हुन्छन्। ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू आपसमा भाइ-बहिनी बन्छन्। यो पवित्र रहने युक्ति हो। जो पवित्र बन्दैनन्, उनीहरू त विश्वको राज्य लिन सक्दैनन्। ब्राह्मणहरू नै देवता बन्नेवाला हुन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! पुरुषार्थ गरेर धारणा गर, तब अरूलाई गराऊ। जब देवता बन्न लायक बन्छौ तब विनाश हुन्छ। विनाश सामुने खडा छ। जो राम्रो सेवाधारी बच्चा छन्, उनको बुद्धिमा रहन्छ। दान गरेनौ भने बुद्धिमा रहँदैन। कति ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू राम्रो फस्टक्लास मेहनत गर्छन्, कोही सेकेन्ड, कोही थर्ड क्लास गर्छन्, त्यसैले मिल्छ पनि यसै अनुसार। सबै भन्दछन्— हामीलाई फस्टक्लास ब्रह्माकुमारी पठाउनुहोस्। अब यति धेरै कहाँ ल्याउने? यो पनि शिवबाबा जान्नुहुन्छ— फस्टक्लास को छन्, हरेकको अवस्थालाई जान्नुहुन्छ। धेरै बच्चीहरूले राम्रो सेवा गर्छन्।

लौकिक ब्राह्मणहरूलाई भोजन खिलाइन्छ, ठाउँ-ठाउँबाट भोजनको लागि निमन्त्रणा मिल्छ। बच्चाहरूमा पनि कोही-कोही छन्, मीठो भोजन मिलेन भने आराम आउँदैन। बाबा-मम्माको नाम बदनाम गरिदिन्छन्। फेरि सम्झायो भने रिसाउँछन्। कोही त धर्मराजलाई बेवास्ता गर्नेहरू पनि छन्। तिनीहरू फेरि आश्चर्यवत् भागन्ति हुन पुग्छन्। मायाले यस्तो नराम्रो हालत गराइदिन्छ, जो श्रीमतमा चल्दैनन्। फेरि विकारको लागि अबलाहरूमाथि कति अत्याचार गर्छन्। अत्याचार पनि एकदम सौभाग्य हो। बाबाबाट वर्सा त लिन्छन् नि। धेरैमाथि अत्याचार हुन्छ किनकि विष (विकार) विना रहनै सक्दैनन्। यो हो दुर्गतिको दुनियाँ। यसमा कसैको सद्गति हुन सक्दैन। मृत्युलोक र अमरलोकलाई कसैले जान्दैनन्। अमरलोक, सत्ययुगमा हुन्छ आदि, मध्य, अन्त सुख। देखाउँछन्— अमरनाथले पार्वतीलाई कथा सुनाए। अब सूक्ष्मवतनमा त कथा सुन्नु पर्ने आवश्यकता छैन। त्यसैले यो कथा आदि कहाँबाट आए? अमरकथा सुनाएर फेरि सूक्ष्मवतनबाट कहाँ गए? केही पनि थाहा छैन। त्यसैले यी कुराहरूलाई राम्रो सँग बुझाउनु पर्छ। कथा सुनाउनेहरू त धेरै छन्, पहिले उनीहरूको कुरा सुनेर फेरि बुझाउनु पर्छ। दशहरामा (दर्शौं) ठूला-बडा व्यक्तिहरू रावणलाई देख्न जान्छन्। बुद्धिमान मानिसहरूले सम्झनेछन्— बाँदरहरूले रामलाई कसरी सहायता गर्न सक्छन्! केही पनि बुझ्दैनन्। यतिबेला त देश, देशबीच झगडा छ। एकै क्राइस्टका बच्चाहरू आपसमा लडाइँ गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यो पनि ड्रामाको भावी हो। ड्रामाको बारेमा थाहा भएको छ, त्यसैले त तिमी अहिले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ। जान्दछौ— अब खेल पूरा हुँदैछ, बाबाबाट वर्सा लिनु छ। यो ड्रामाको रहस्य अरू कसैको बुद्धिमा छैन। बाबाले आएर सबै रहस्य सम्झाउनु भएको छ। पढाउनेवाला, पतित-पावन उहाँ बाबा हुनुहुन्छ। बलिहारी (महिमा) उहाँको हो। मायाले नीच बनाउँछ। सर्वोच्च बाबा नै आएर उच्च बनाउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— बच्चे, अब मबाट सुन, पुरानो देहको भान छोड्ने पुरुषार्थ गर्दै गर। अहिले त तिमीलाई पतिहरूको पति मिल्नु भएको छ, जसले स्वर्गको बादशाही दिनुहुन्छ। त्यहाँ हुन्छन् नै सम्पूर्ण निर्विकारी। यो

२०७५ श्रावण २५ शुक्रबार १०-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
हो सम्पूर्ण विकारी दुनियाँ। दुनियाँ एउटै मात्र छ। त्यही सम्पूर्ण निर्विकारी थियो, फेरि सम्पूर्ण विकारी बन्छ।
पहिले सृष्टि स्वर्ग थियो, अहिले नर्क बनेको छ। यो चित्र धेरै मूल्यवान् छ। बेलायतमा कसैलाई बुझाएर
दियौ भने भन्नेछ— यो चीज त धेरै राम्रो छ। कसरी सृष्टिको चक्र घुम्छ, कस-कसको डिनायस्टी (राज-
घराना) चल्छ, सबैको चित्र यसमा छ। कुनै पनि धर्मकालाई सम्झाएमा खुशी हुन्छन्। हो, पछि गएर एक-
अर्काबाट सबैले सुन्नेछन्— यो त धेरै राम्रो ज्ञान हो। बेलायतमा कोही बुद्धिमान गयो भने धेरै सेवा हुन
सक्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको
रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कर्म-अकर्म-विकर्मको गतिलाई बुद्धिमा राखेर श्रेष्ठ कर्म गर्नु छ। पढाइ कहिल्यै छोड्नु हुँदैन।
- २) ज्ञान दान गरेपछि नै धारणा हुन्छ, त्यसैले दान अवश्य गर्नु छ। कहिल्यै पनि बाबाको
आज्ञालाई बेवास्ता गर्नु हुँदैन।

वरदानः— अटेन्शन र चेकिङ्गको विधिद्वारा व्यर्थको खातालाई समाप्त गर्ने मास्टर सर्वशक्तिमान भव

ब्राह्मण जीवनमा व्यर्थ संकल्प, व्यर्थ बोली, व्यर्थ कर्ममा धेरै समय व्यर्थ गुमाइदिन्छन्। जति
कमाइ गर्न चाहन्छौ त्यति गर्न सक्दैनन्। व्यर्थको खाताले समर्थ बन्न दिदैन, त्यसैले सदैव यो
स्मृतिमा राख— म मास्टर सर्वशक्तिमान हुँ। शक्ति छ भने जे चाह्यो त्यो गर्न सकिन्छ। केवल
बारम्बार अटेन्शन देऊ। जसरी क्लासको समयमा वा अमृतबेलाको यादको समयमा अटेन्शन
दिन्छौ, यस्तै बीच-बीचमा अटेन्शन र चेकिङ्गको विधि अपनाएमा व्यर्थको खाता समाप्त
हुन्छ।

स्लोगनः— राजऋषि बन्नको लागि ब्राह्मण आत्माहरूको आशीर्वादले आफ्नो स्थितिलाई निर्विघ्न
बनाऊ।